

XX.

Streng Tider.

Paa sidste Side af Sønderjersløse ældste Kirkebog findes følgende Antegnelse om tunge indtrufne Naturbegivenheder, som Præsten har ment at burde fortælle Eftertiden lidt om. Skriften er paa sine Steder meget vanskelig at læse, tildels udslettet af Fugtighed.

Ao. 1668 den 7 Julij ved 12 slet om Middag kom en forfærdelig stor Hagel, saa store som ieg næp tror aldrig er seet af dennem, som nu leffuer, saa store som tommel fingre, som nedslog den største Deel Biug Vonge Korn i

Stochs(?) Vong — — och slog mange Vinduer ud baade paa vor Kirche saa och hos mig. — — Mist 20 Tønder Sæd.

Ao. 1670 var en forfærdelig haard Frost, at man kunde age over Belt til Aars, Nyborrig, Malmøe, Stralsund och andre mange — — Steder. Eadem hyeme kom Vlfve her i Landet, som gjorde megen stor Skade.

I sin Dagbog fortæller den i Kh. Sml. 5. V, 789 ff. omtalte Laurids Axelson, Præst i Vester- og Østerbølle, følgende:

»I dette Aar, nemlig fra Ao. 1708 til 1709, var det en umanerlig streng Vinter, hvis Lige ingen kan mindes; Thi den begyndte tidlig, strax efter Michels Dag, og holdt længe ved. Den var allerstrengest efter Juul, saa at omsider sidst in Martio og først in Aprili 1709 frøs og sultede mange Dyr og Fugle ihjel, baade vilde og tamme. I Paaske hellige Dage var det saa streng en Vinter, som det kunde være nogen Tid om Juul. Jorden var overlagt med Iis og Iislag, saa at intet Creatur, vilt eller tamt, Dyr eller Fugl, kunde faae enten Lyng eller Græs. Harer, Aarhøns og Agerhøns bleve moxen allesammen ødelagte her i Egnen, og fandtes i Foraaret døde i Sneedriverne, baade i Byerne og Hederne, item de smaa Steenugler, som alene findes her i Egnen, haver man siden denne Vinter aldrig fornummet een af. Fiskedammene bundfrøs, og Fiskene døde; Træerne, som dog ere faa her i Egnen, visnede og gik ud. Men overalt tog Rugsæden stor Skade, hvorpaa fulgte en meget haard og dyr Tid, thi faa Traver Rug kunde give 1 Skieppe, ingen over 2* (osv.).

H. F. R.
